
Utrecht, Tractat de 1713

Autor:

Data de publicació: 03-11-2013

Vist que la reina de la Gran Bretanya no cessa d'instar amb summa eficàcia perquè tots els habitants del principat de Catalunya, de qualsevol estat i condició que siguin, aconseguixin, no només sencer i perpetu oblit de tot allò executat durant aquesta guerra i gaudeixin de l'íntegra possessió de totes les seves hisendes i honres, sinó també que conservin il·lesos e intactes els seus antics privilegis, el rei catòlic per atenció a la seva Majestat britànica concedeix i confirma pel present a qualsevol habitador de Catalunya, no només l'amnistia desitjada juntament amb la plena possessió de tots els seus béns i honres, sinó que els dona i concedeix també tots aquells privilegis que posseeixen i gaudeixen, i en endavant puguin posseir i gaudir els habitants de les dues Castelles...

Traducció al català

ARTICLE X

El Rei Catòlic, per si i pels seus hereus i successors, cedeix per aquest Tractat a la Corona de la Gran Bretanya la plena i sencera propietat de la ciutat i castell de Gibraltar, juntament amb el seu port, defenses i fortaleeses que li pertanyen, donant la dita propietat absolutament perquè la tingui i gaudeixi amb sencer dret i per sempre, sense excepció ni cap impediment. Però, per evitar qualsevol abús i frau en la introducció de les mercaderies, vol el Rei Catòlic, i suposa que així s'ha d'entendre, que aquesta propietat se cedeixi a la Gran Bretanya sense jurisdicció territorial i sense cap comunicació oberta amb el país circumveï per part de terra. I com la comunicació per mar amb la costa d'Espanya no pot estar oberta i segura en tots els temps, i d'aquí pot resultar que els soldats de la guarnició de Gibraltar i els veïns d'aquella ciutat es vegin reduïts a grans angoixes, sent la ment del Rei Catòlic només impedir, com queda dit més amunt, la introducció fraudulenta de mercaderies per la via de terra, s'ha acordat que en aquests casos es pugui comprar a diners de comptat en terra d'Espanya circumveïna la provisió i altres coses necessàries per l'ús de les tropes del presidi, dels veïns o de les naus assorteixis al port.

Però si aprehenguessin algunes mercaderies introduïdes per Gibraltar, ja per permuta de queviures o ja per un altre fi, s'adjudicaran al fisc i presentada queixa d'aquesta contravenció d'aquest Tractat seran castigats severament els culpables. I la seva Majestat Britànica, a instància del Rei Catòlic consenteix i convé que no es permeti per cap motiu que jueus ni moros habitin ni tinguin domicili a la dita ciutat de Gibraltar, ni es doni entrada ni acollida a les naus de guerra mores al port d'aquella Ciutat, amb el que es pot tallar la comunicació d'Espanya a Ceuta, o ser infestades les costes espanyoles per el cors dels moros. I ja que hi ha tractats d'amistat, llibertat i freqüència de comerç entre els anglesos i algunes regions de la costa d'Àfrica, s'ha d'entendre sempre que no es pot negar l'entrada al port de Gibraltar als moros i les seves naus que només vénen a comerciar.

Promet també Sa Majestat la Reina de la Gran Bretanya que als habitants de la dita Ciutat de Gibraltar se'ls concedirà l'ús lliure de la Religió Catòlica Romana.

Si en algun temps a la Corona de la Gran Bretanya li semblés convenient donar, vendre, alienar de qualsevol manera la propietat de la dita Ciutat de Gibraltar, s'ha convingut i concordat per aquest Tractat que es donarà a la Corona d'Espanya la primera acció abans que a altres per redimir.

ARTICLE XIII

Vist que la reina de la Gran Bretanya no cessa d'instar amb summa eficàcia perquè tots els habitants del principat de Catalunya, de qualsevol estat i condició que siguin, aconseguixin, no només sencer i perpetu oblit de tot allò executat durant aquesta guerra i gaudeixin de l'íntegra possessió de totes les seves hisendes i honres, sinó també que conservin il·lesos e intactes els seus antics privilegis, el rei catòlic per atenció a la seva Majestat britànica concedeix i confirma pel present a qualsevol habitador de Catalunya, no només l'amnistia desitjada juntament amb la plena possessió de tots els seus béns i honres, sinó que els dona i concedeix també tots aquells privilegis que posseeixen i gaudeixen, i en endavant puguin posseir i gaudir els habitants de les dues Castelles, que de tots els pobles d'Espanya són els més estimats del rei catòlic.

Els canvis territorials de la Pau d'Utrecht

Com balanç global, la sèrie de tractats va suposar els següents acords :
Mapa polític d'Europa després del tractat

El Regne de Gran Bretanya obté Menorca i Gibraltar, ocupades durant la guerra (cedides per la Monarquia d'Espanya); Nova Escòcia (Acadia), la badia de Hudson i la illa de Terranova (cedides per la monarquia de França), la illa de Sant Cristòfol en el Mar Carib, "el asiento de negros" (un monopoli de trenta anys sobre el tràfic d'esclaus negres amb l'Amèrica espanyola) i el navili de permís (concedits per Espanya).

La Casa de Savoia veu retornades Savoia i Niça (ocupades per França durant la guerra) i rep Sicília (cedida per Espanya).³⁷ Amb la possessió de Sicília rep el títol de rei que, amb diverses denominacions, tindria en endavant la casa de Savoia (primer reis de Sicília, després reis de Sardenya i finalment reis d'Itàlia).

Les Províncies Unides reben la " barrera " flamenca (una sèrie de fortaleeses al nord dels Països Baixos espanyols que l'Imperi va ajudar a finançar), cedida per Felip V d'Espanya.

Brandenburg rep Gelderland del Nord (cedit pel rei d'Espanya) i la " barrera " de Neuchâtel (cedida per França), a més de la seva transformació en regne amb el nom de Prússia. Frederic Guillem I va ser el seu primer rei.

Portugal obté la devolució de la Colònia del Sagrament, ocupada per Espanya durant la guerra.

Carles VI d'Àustria obté els Països Baixos espanyols, el Milanesat, el regne de Nàpols, Flandes i Sardenya (cedits pel rei d'Espanya). L'Arxiduc Carles d' Àustria, ara emperador, abandona qualsevol reclamació del tron ??espanyol el 1725.

El Regne de França reconeix la successió protestant a Anglaterra i es compromet a no donar suport als pretendents Estuard. També es compromet a demolir les fortificacions de Dunquerque i a encegar el seu port i obté definitivament el principat d'Orange (a Provença).

Felip V (Felip d'Anjou) obté el reconeixement com a rei d'Espanya i de les Índies per part de tots els països signants, en tant que s'estableix una clàusula que prohibeix que el rei d'Espanya i el de França siguin una mateixa persona.

A més, les tropes austríaques es comprometen a evacuar les zones del Principat de Catalunya, el que realitzen a partir del 30 de juny de 1713. Davant la qual cosa, la Junta General de Braços (Braç Eclesiàstic, Braç Militar i Braç Reial o Popular) acorda la resistència.

A partir d'aquest moment va començar una guerra desigual, que es va perllongar durant gairebé catorze mesos, concentrada a Barcelona, Cardona i Castellciutat, al marge dels cossos de fusellers dispersos pel país. El punt d'inflexió serà quan les tropes felipistes trenquin el lloc de Barcelona el 11 setembre 1714. Mallorca, Eivissa i

ARTÍCULO X

«El Rey Católico, por si y por sus herederos y sucesores, cede por este Tratado a la Corona de la Gran Bretaña la plena y entera propiedad de la ciudad y castillo de Gibraltar, juntamente con su puerto, defensas y fortaleza que le pertenecen, dando la dicha propiedad absolutamente para que la tenga y goce con entero derecho y para siempre, sin excepción ni impedimento alguno.

Pero, para evitar cualesquiera abusos y fraudes en la introducción de las mercaderías. quiere el Rey Católico, y supone que así se ha de entender, que la dicha propiedad se ceda a la Gran Bretaña sin jurisdicción alguna territorial y sin comunicación alguna abierta con el país circunvecino por parte de tierra. Y como la comunicación por mar con la costa de España no puede estar abierta y segura en todos los tiempos, y de aquí puede resultar que los soldados de la guarnición de Gibraltar y los vecinos de aquella ciudad se vean reducidos a grandes angustias, siendo la mente del Rey Católico sólo impedir, como queda dicho arriba, la introducción fraudulenta de mercaderías por la vía de tierra. se ha acordado que en estos casos se pueda comprar a dinero de contado en tierra de España circunvecina la provisión y demás cosas necesarias para el uso de las tropas del presidio, de los vecinos y de las naves surtas en el puerto.

Pero si se aprehendieran algunas mercaderías introducidas por Gibraltar, ya para permuta de víveres o ya para otro fin, se adjudicarían al fisco, y presentada queja de esta contravención del presente Tratado serán castigados severamente los culpados.

Y Su Majestad Británica. a instancia del Rey Católico consiente y conviene en que no se permita por motivo alguno que judíos ni moros habiten ni tengan domicilio en la dicha ciudad de Gibraltar, ni se de entrada ni acogida a las naves de guerra moras en el puerto de aquella Ciudad, con lo que se puede cortar la comunicación de España a Ceuta, o ser infestadas las costas españolas por el corso de los moros. Y como hay tratados de amistad. libertad y frecuencia de comercio entre los ingleses y algunas regiones de la costa de Africa. ha de entenderse siempre que no se puede negar la entrada en el puerto de Gibraltar a los moros y sus naves, que sólo vienen a comerciar.

Promete también Su Majestad la Reina de Gran Bretaña que a los habitantes de la dicha Ciudad de Gibraltar se les concederá el uso libre de la Religión Católica Romana.

Si en algún tiempo a la Corona de la Gran Bretaña le pareciere conveniente dar, vender o enajenar, de cualquier modo la propiedad de la dicha Ciudad de Gibraltar, se ha convenido y concordado por este Tratado que se dará a la Corona de España la primera acción antes que a otros para redimirla».

El Rey Católico, por sí y por sus herederos y sucesores, cede por este Tratado a la Corona de Gran Bretaña la plena y entera propiedad de la ciudad y castillo de Gibraltar, junto con su puerto, defensas y fortalezas que le pertenecen, dando la dicha propiedad absolutamente para que la tenga y goce con entero derecho y para siempre, sin excepción ni impedimento. Pero, para evitar cualquier abuso y fraude en la introducción de las mercancías, quiere el Rey Católico, y supone que así se ha de entender, que esta propiedad se ceda a la Gran Bretaña sin jurisdicción territorial y sin comunicación abierta con el país circunvecino por parte de tierra. Y como la comunicación por mar con la costa de España no puede estar abierta y segura en todos los tiempos, y de aquí puede resultar que los soldados de la guarnición de Gibraltar y los vecinos de aquella ciudad se ven reducidos a grandes angustias, siendo la mente del Rey Católico sólo impedir, como queda dicho más arriba, la introducción fraudulenta de mercancías por la vía de tierra, se ha acordado que en estos casos se pueda comprar a dinero de contado en tierra de España circunvecina la provisión y otras cosas necesarias para el uso de las tropas del presidio, de los vecinos o de las naves surgidas en el puerto.

Pero si aprehendieran algunas mercancías introducidas por Gibraltar, ya para permuta de víveres o ya para otro fin, se adjudicarán al fisco y presentada queja de esta contravención del presente Tratado serán castigados severamente los culpados. Y su Majestad Británica, a instancia del Rey Católico consiente y conviene que no se permita por ningún motivo que judíos ni moros habiten ni tengan domicilio en la dicha ciudad de Gibraltar, ni se dé entrada ni acogida a las naves de guerra moras en el puerto de aquella Ciudad, con lo que se puede cortar la comunicación de España a Ceuta, o ser infestadas las costas españolas por el corso de los moros. Y como hay tratados de amistad, libertad y

frecuencia de comercio entre los ingleses y algunas regiones de la costa de África, se entenderá siempre que no se puede negar la entrada al puerto de Gibraltar a los moros y las sus naves que sólo vengan a comerciar.

Promete también Su Majestad la Reina de Gran Bretaña que a los moradores de la dicha Ciudad de Gibraltar se les concederá el uso libre de la Religión Católica Romana.

Si en algún tiempo a la Corona de Gran Bretaña le pareciera conveniente dar, vender, enajenar de cualquier modo la propiedad de la dicha Ciudad de Gibraltar, se ha convenido y concordado por este Tratado que se dará a la Corona de España la primera acción antes que a otros para redimir.